

Z wokandy. Opiekun może mieć „czas dla siebie” przy pobieraniu świadczenia pielęgnacyjnego

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 29, listopad 2024 09:30

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 1368

Cel i istota świadczenia pielęgnacyjnego wskazują na konieczność sprawowania opieki ustawicznej nad osobą niepełnosprawną. Powinna ona być sprawowana codziennie, a opiekun winien pozostawać do dyspozycji podopiecznego, udzielając pomocy oraz wykazując ciągłą gotowość niesienia pomocy.

Sprawowanie opieki, w powyższym rozumieniu tego pojęcia, nie musi zatem oznaczać, że podopieczny nie może podejmować aktywności adekwatnych dla swego stanu zdrowia, w szczególności, że nie może mieć "czasu dla siebie", wskazał Sąd w omawianym orzeczeniu. Zdaniem Sądu podejmowanie takich aktywności nie podważa sprawowanej opieki, która winna być odpowiednią do charakteru istniejącej niepełnosprawności, potwierdzonej w orzeczeniu o niepełnosprawności. Z orzeczenia tego wynika bowiem charakter i zakres stwierdzonej niepełnosprawności i orzeczeniem tym pozostają związane organy orzekające o świadczeniu pielęgnacyjnym. Skutki naruszenia sprawności organizmu osoby o znacznym stopniu niepełnosprawności oznaczają całkowitą zależność osoby od otoczenia. Zakres sprawowanej opieki nad taką osobą oznacza pielęgnację dotyczącą higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem.

W treści art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych ustawodawca nie zawęził charakteru sprawowanej opieki, w szczególności nie wskazał, aby opieka ta musiała być opieką stałą, wykonywaną bez przerwy, przez 24 godziny na dobę. Nie wskazał nawet na obowiązek zamieszkiwania opiekuna ze swoim podopiecznym. Przyjmuje się zatem, że cel i istota świadczenia pielęgnacyjnego wskazują na konieczność sprawowania opieki ustawicznej nad osobą niepełnosprawną.

Wobec powyższego, ocena spełnienia przesłanek z art. 17 ust. 1 powinna być zawsze dokonywana jako aktualna, tj. odnosząca się do czasu, w którym opiekun wystąpił o przyznanie świadczenia. Istotne jest zatem to, czy na dzień złożenia wniosku a najpóźniej na dzień przyznania świadczenia decyzją administracyjną, opiekun spełniał przesłanki przyznania oczekiwanego świadczenia, w tym, przesłankę niepodjęcia zatrudnienia z uwagi na konieczność sprawowania opieki.

Kluczowym jest zatem przesądzenie, czy istniejące uwarunkowania zdrowotne niepełnosprawnego ojca były tego rodzaju, że zakres opieki jaki osoba ta wymagała, wykluczał możliwość podjęcia aktywności zawodowej przez jej opiekuna. Ten natomiast aspekt sprawy wymaga z kolei zbadania skali i charakteru nieodzownej opieki, jaka realizowana jest przez opiekuna względem osoby, nad którą opieka jest sprawowana.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 13 listopada 2024 r. sygn. IV SA/Wr 296/24

Źródło: [CBOSA](#)